4063514 Periodice

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Anul I. No. 1. Un numer 10 bani Iași 6 Septembrie 1891.

ABONAMENTE

Pe un an 10 lei
Șese luni 5 „
Trei luni 2 50 b.

REDACȚIA
La tipografia Fulgerul
representată prin dl.
I. MANCAȘ

RAFUEALA

ZIAR INDEPEDENT APARATOR AL POPORULUI

Apare Joi o dată pe săptămână

ANUNCIURI

Pag. IV 15 bani linia
„ III 30 „ linia
Inserțiuni și Reclame
50 bani linia.

ADMINISTRAȚIA
Representată prin dl.
ALEX. MARINO

469
1893

Considerăm ca abonat pe ori ce persoană care va primi două numere consecutive ale ziarului nostru.

SCOPUL NOSTRU

Incă de un timp foarte indelungat se simțește cea mai mare necesitate, mai cu samă in acest oraș, pentru apariția unui organ cu totul independent, chiar de voința ori cărei persoane sau grupări politice; care să poată lua in aparare căusa poporului suferind și apasat, din toate ramurile.

Avem un numer destul de insemnat de ziare, care fac și desfac intelegerile și neințelegerile dintre partidele politice, ce aspiră să ajungă fie-care cât mai curând la cârma afacerilor publice.

Dar ceia ce nu pot aceste organe de publicitate, bine înțeles cu mici escepțiuni, este de a interesa publicul cel mare, sub raportul faptelor curente de un domeniu practic.

Căci abstracție făcênd de marile schimbări politice, ce se fac in viața noastră de popor și care schimbări ne interesează pe toți in gradul cel mai mare; cu atât mai mult, trebue să ne intereseze ura, discordia, invidia, dintre cutare sau cutare grupare politică, fiind că din toate aceste neințălegeri și frământări meschine, țara și intreg poporul sufere, din causă că timpul cel mai prețios in care niște oameni cu o matură chibzuință, ar putea să lucreze pentru binele general, este perdut fără nici un folos.

***

In atâtea rânduri ni s'a promis imbunătățiri—și aceste sub deosebite guverne—in cât astăzi, ni-am făcut obiceiul de a zimbi, când ni se mai promîte câte o imbunătățire, fie de cel mai mic interes pentru binele public. Și știți de ce? fiind că toate promisiunele, remâu de ordinar simple promisiuni!

Spre a ne esplica pentru ce ele nu se pot realisa, trebue să admitem două ipoteze: sau că acei cari promit își uită cuvêntul—ceia ce noi nu putem crede—și atunci trebue să le amintim; sau că nu se pricep cum ar putea să realiseze mai bine promisiunile lor și atunci suntem datori de a pune in capul afacerilor numai oameni de acei cu cunoștinți practice și cari vor dovedi prin fapte, că au toată buna voință de a lucra pentru binele țerei intregi deopotrivă.

In acest scop, noi promitem onor. noștri cetitori, că prin organul nostru cu desevârșire independent, se va trata toate chestiunele de imbunătățire asupra poporului, cari stă apasat de jugul celor puternici și de a căror soartă nu se ingrijește in realitate nimeni.

Vom căuta a combate rĕul, demascând pe ori ce persoană, fără deosebire de culoare politică, descriind purul adevĕr, ceia ce va face poate ca ura din partea multora să se reverse asupra noastră.

Tot odată vom căuta ca faptele bune să iasă la lumină și vom susținea dreptatea, atribuind toate laudele cuvenite oamenilor, cari vor urma pe această cale.

Aceasta fiind in trăsături mari linia noastră de puetare, nădăjduim că publicul ne va susținea, dându-ne concursul seu atât moralminte cât și materialminte.

Ne este deci și nouă ertat a spera.

TREBUE SĂ FIM UNIȚI

Dacă lumea a inaintat până astăzi și dacă a ajuns la gradul de civilisațiune in care ne aflăm, aceasta se datorește negreșit asociațiunei dintre oameni. Cu cât asociațiunile își măresc cercul, cu atât civilisațiunea crește; și din contra, cu cât oamenii trăesc mai isolați, mai puțin in contact unii cu alții, cu atât civilisațiunea și propășirea descrește.

Cine d. e. nu știe vechea parobolă cu părintele care a dat fiilor sei o vargă zicêndu-le s'o rupă și pe urmă le-a dat un mănunchiu, zicêndu-le să facă acelaș lucru, fără ca ei să poată isbuti.

In tocmai așa se va intâmpla și cu voi,—zise părintele către fiii sei—cât veți fi singuri, reslețiți, veți fi la capriciul fiecărui din cei mai puternici de cât voi, vor căuta a vĕ inmlădoia și chiar vĕ vor strivi; dar dacă veți fi uniți, voi veți fi o putere și nimeni nu va indrăsni să se atingă de voi.

Așa și in societate.

Toți acei de o religiune, ce prin ocupațiunele, nevoile și interesele lor sunt frați, au simțit necesitatea de a fi uniți și prin unire își pot vedea mântuirea lor.

Spiritul acesta de asociațiune, a trebuit negreșit să pătrundă și la noi. Și cu mare mulțumire am văzut și vedem incă intrunindu-se la un loc, mulți dintre acei ce au aceleași nevoi și aceleași ocupațiuni.

Ceia ce este mai inveselitor incă este că toate aceste asociațiuni judecând după aparența lor, par a fi pe deplin convinse de rolul lor și de insemnătatea intrunirei mai multor indivizi in unul și acelaș gând, in unul și acelaș scop.

Dar să nu ne mulțumim numai a prevedea lucrurile pe din afară, ci să căutăm a pătrunde mai adânc in lăuntrul lor, căci adese ori sub etichetele pompoase indosesc lucruri de o calitate proastă.

Judecând tot astfel asociațiunele românilor, vom vedea un fel de apatie regretabilă, care le face incapabile de ori ce mișcare serioase. Tăcerea și neactivitatea—iată ce le caracterizează:

Membrii deosebitelor societăți atât de formal și solemn legați de niște scopuri mari, de niște aspirațiuni frumoase, uită de lĕgătura lor, dau foarte rar pe la societate, discuția este multă, insă fără nici un folos și lumina esă prea mică și palidă.

De altfel e de natura românului de a fi lăsător de azi pe mâne și de a se lăsa pe tânjală cum se zice mai românește.

Străinii profită mult de această stare de lucruri. Ei formează la rândul lor asociațiuni cu mai puțină gălăgie, cei dreptul, dar in schimb pun mai multă muncă, mai multă activitate și mai mult zel.

1893

Cu durere trebue să spunem, că solidaritatea dintre străini e cu mult mai mare, da cât acea dintre români.

Tocmai acestui fapt datoresc ei capitalurile cele mari şi am putea zice, de multe ori chiar instruirea superioară ce posedă.

Ori de câte ori se deschide ceva de lucru, ei să ingrămădesc cu capitalurile şi promisiunile lor până ce pun mâna pe afacere, insă cum esă afacerea sfârşită la urma urmelor, aceasta este cu totul altă ceva. De o cam dată ei câştigă şi aceasta e totul pentru dânşii.

Işi iau lucrători: zidari, tâmplari, ferari, etc. numai dintre străini, pe români insă nu-i angajază de loc, sau îi pun la muncele cele mai grele la care străinii nu se angajază.

Deci vedem că apatia societăţilor românesti, din ce in ce va face ca românii să fie in tot deauna la capriciul străinilor, ei vor munci mai mult şi mai greu şi de abia îşi vor câştiga o existenţă miserabilă cu mari ostineli şi sudori.

Trebue odată ca poporul muncitor care este apasat, să'şi unească braţele lor, a căror bogăţie este cea mai preţioasă şi in unire să lucreze.

Şi ceia ce astăzi nu pot ne uniţi, vor putea atunci când vor forma o putere.

Ceia ce astăzi li se pare imposibil, atunci li se va părea lucruri firesti;

Cei ce astăzi cred cu neputinţă de evitat, vor evita atuncea prin forsa lucrurilor.

Dar să se grupeze in societăţi şi să lucreze nu numai prin statute pompoase ci şi prin fapte.

Şi când poporul de toate ramurile in unire va forma o putere, tare prin număr, tare prin autoritatea morală, vor fi in tocmai ca un mănunchiu de nuele pe care o mână inamică, nu le poate rupe cu uşurinţa cu care ar rupe o singură nuia.

Atunci spiritul de asociaţiune va aduce roadele sale bune, care au rîdicat societăţi şi popoare intregi până la un nivel inalt de civilisaţiune; şi atunci oamenii cari astăzi îşi agonisesc cu atâtea sudori şi neplăceri pânea de toate zilele, vor avea creată o posiţiune mai independentă, vor munci toţi pentru unul şi unul pentru toţi, existenţa lor şi a familiilor lor nu va mai atârna de deosebite fluctuaţiuni şi concurenţa neleală ce li se face astăzi va lipsi atunci cu desevârşire.

Muncitorii de ori ce branşă ar fi ei cari nutresc aceleaşi aspiraţiuni, trebue să fie uniţi in acelaş cuget şi să fie cu totul independenţi, dacă vor să'şi ajungă acel măreţ idial de prosperare, către care cu toţii ţintim.

MIŞCAREA FUNCŢIONARILOR

Actualminte fără serviciu

Departe de a invidia o societate compusă din mai mulţi cetăţeni români, printre cari se află şi oameni onorabili impovoraţi de familii grele; şi cari sunt in tot dreptul lor a se uni şi formând un grup mai puternic, să ceară pe cale pacinică de la cei in drept, imbunătăţirea soartei lor, pentru a nu fi lăsaţi să umble ca niste derbedei pe strade, fără aşi putea câştiga existenţa zilnică, pentru intreţinerea familiilor lor.

Insă o mică observaţie suntem in tot dreptul pentru a le face, care după părerea noastră, credem că ar fi justă şi dacă vor urma conform sfaturilor noastre, vor putea spera la o rensită satisfăcătoare.

De o cam dată se arătau cu desevârşire rebeli contra tuturor meseriaşilor, vărsându-şi tot veninul asupra lor şi strigând pe toate tonurile, că meseriaşii trebue svârliţi din slujbe, ca să se ducă pe la meseriile lor.

La aceste cuvinte, meseriaşii ar putea găsi cu uşurinţă o armă de aparare cu mult mai puternică, insă nu trebue a se servi de ea, ci de o cam dată, vor fi mulţumiţi a răspunde, că funcţiunile publice nu pot fi monopolisate numai de o clasă de oameni, ca cele ce sunt plătite din punga fiecărui cetăţean, şi că nu este vina nimărui, dacă acei funcţionari, cari astăzi se află fără nici o ocupaţie, nu au intreprins şi ei o meserie, ca in asemenea casuri să lucreză şi să vadă cum să câştigă pânea cu o meserie in timpul present, faţă cu concurenţa străină.

Şi apoi acei meseriaşi cari ocupă funcţiuni, nu pot fi aruncaţi pe strade fără nici un motiv bine cuvêntat, din causă că nici un guvern incă până astăzi, nu s'a cugetat serios la o imbunătăţire pentru soarta lor şi avênd şi ei toate drepturile cetăţeneşti ca fiecare individ, este constrâns să recurgă la ori ce mijloace oneste, ca să poată trăi.

Apoi vorbind despre meseriaşii cu diplome eşiţi din scoli de meserii, trebue să spunem că şi aici este vinovat mai mult statul sau comuna, ce nu voeşte a se ingriji de soarta unor băeţi saraci, cari după un curs de patru sau mai mulţi ani, îi lasă să iasă din scoală fără o complectă cunoştinţă de practică asupra meseriei ce a invăţat, fără atelier şi fără un capital cu care să'şi poată deschide el singur un mic atelier.

Cât priveşte despre cererea de a se indeparta din slujbe pe cei cari au fost condamnaţi şi pe servitorii cari prin influenţa vre unei persoane, ocupă funcţiuni ce nu sunt de demnitatea lor, ne unim şi noi cu această justă cerere.

Iată dar, că ori şi unde ne intoarcem privirile, nu vedem de cât că greşelile şi nedreptăţile celor mari se resfrâng asupra celor mici.

Dar nu este numai atâta onorabililor; prevederile d-voastră sunt prea scurte şi rĕul ce vĕ bântue, îl puteţi găsi şi in altă parte d. e. Dacă toţi slujbaşii cari sunt salariaţi cu lefi grase, de la o sută de lei in sus şi cari ş'au implinit anii de serviciu avênd dreptul de pensie, ar fi scoşi din slujbe, vĕ intrebăm pe d voastră, câte locuri ar fi vacante? deosebit de aceasta, cu toată legea cumulului, se mai găsesc incă mulţi de acei cari ocupă câte două sau trei slujbe. Şi mai presus de toate, este că mulţi dintre străini fără drepturi de cetaţenie ocupă funcţiuni publice şi care de drept s'ar cuveni numai românilor, după cum fie-care ţară cât de civilisată îşi reservă dreptul cel intăi pentru naţionalitatea sa.

Şi contra acestui flagel, nu este alt remediu de cât o unire a poporului de toate clasele, ar putea cu inlesnire pune capăn la toate nedreptăţile şi apăsările celor mari, ce doresc ca poporul să rămâu pentru tot deauna in intunerec.

După părerea noastră, procedarea d-voastră este de la inceput cu totul greşită şi eată de ce?

Intăi la intrunirea ce a avut loc in despărţirea a IV-a, aţi declarat că voiţi a merge mână in mână cu meseriaşii şi comercianţii români; dar am văzut că comitetul societăţei sau ales numai dintre funcţionari, ceea ce nu este de loc potrivit, căci interesele funcţionarilor cu ale meseriaşilor şi comercianţilor, diferă mult şi prin urmare comitetul va lucra pur şi simplu pentru interesele părţei representate.

Al doilea, v'aţi ales de conducător o persoană care deja represintă interesele naţionale in parlament, dar cu toate acestea in sesiunea trecută ş'a arătat arama, declarându-se contra unei lucrări foarte interesante, care a fost in favoarea poporului intreg şi cari ar fi atras după sine un avantaj foarte insemnat meseriaşilor, comercianţilor şi agricultorilor români şi cu toate că dl. Nicu Catargiu s'a declarat la acea intrunire *„că doreşte din suflet ca această societate să progreseze şi să dea concursul meseriaşilor şi comercianţilor români“* insă faţă cu faptele d sale din parlament s'a contrazis, numai pentru a măguli pe cetăţenii cari se aflau la acea intrunire.

De aceia zicem că procedarea d-voastră este cu desevârşire greşită şi noi nu sperăm că veţi ajunge la un resultat satisfăcător, intru cât afacerile nu vor fi conduse numai de oameni aleşi dintre d-voastră.

Atât pentru astăzi.

INFORMAŢII

In una din şedinţele consiliului comunal, fiind la ordinea zile o chestiune foarte importantă, acea a serviciului

Fond M. EMINESCU
IAȘI
2 : OCT 1985

pierilor; dl. primar-deputat-pensionar-mare proprietar etc. etc., a cerut permisiune de la membrii consiliului, să vorbească foarte *radical*..... şi ce e drept a şi vorbit.....

Dacă pentru oraşul Iaşi in şedinţele comunale vorbeşte *radical*, apoi ne inchipuim, cu cât mai radical..... trebue să vorbească in şedinţele parlamentare, pentru interesele Moldovei intregi.....

Deja s'a implinit un an de la eşirea d lui Monastireanu din directoratul scoalei de meserii, şi incă pănă astăzi n'a dat nimic pe samă actualului director.

Pentru ce onor. administraţie comunală stă nepăsătoare faţă cu această încurcătură?

Mai mulţi cetăţeni ne roagă să facem intrebare onor. comitet a loteriei Reuniunei damelor Române, când sé va face tragerea acelei loterii? căci de astă dată să svoneşte, că nici guvernul n'a incuviinţat un alt termin de amânare; şi ar fi timpul ca cu ori ce preţ, să se dea un sfârşit acestei loterii.

Prin scolile primare anul acesta, după circulara d lui ministru de instrucţie, *de a se primi toţi copii fără deobire de naţionalitate*, ce e drept a crescut cu mult numĕrul copiilor, cari sunt cea mai mare parte jidani, dintre cari unii nu ştiu de loc românește.

Profesorii şi profesoarele, de sigur trebue să intimpine mari dificultăţi cu asemine copii. cari trebue să fie a unor musafiri noui, isgoniţi din Rusia.

Deci circulara d-lui ministru de instrucţie a făcut un rău efect.

Se ştie că există o lege asupra comerţului ambulant.

Această lege a ajuns o adevărată batae de joc pentru cei ce sunt datori a o respecta. Acest lucru s'a observat de toţi cetăţenii, că la fie care schimbare de guvern, cea intăi grijă este de a pune in aplicare legea comerţului ambulant, oprind pe vagabonzii evrei, cari umblă pe strade, strigând in gura mare toată ziua. Dar această măsură nu ţine de cât cel mult dauĕ sau trei septămâni şi iarăşi îi vezi că umblă, fără a fi impedecaţi de nimeni.

Noi ne inchipuim că la mijloc trebue să fie un mare mister, căci altfel nu ne putem esplica cum un guvern, care are inaintea sa o lege spre a fi esecutată de ori ce persoană, ea se pune in aplicaţie numai după gusturi.

Astfel s'a pitrecut faptul sub liberali, junimişti, conservatori şi toţi acei ce sau strecurat la guvern de la infiinţarea acestei legi pănă in present.

Un lucru am dori insă, sau să se pue in aplicaţie pentru tot deauna, sau să se anuleze cu desevârşire, să nu mai servească nimănui ca un cal de batae, pentru vre un scop meschin.

DEŞTEPTAŢIVĂ ODATĂ

A sosit şi timpul vostru, sule ace şi ciocane
Să aveţi dreptul pe lume, a striga in gura mare
Că de voi azi omenirea, are mare interes
Fără sule, aci, ciocane, nu'i o ţară in progres.

Ia priviţi peste hotare, la Francia sau Austria
Să videţi cum că ciocanul au inflorit industria,
Acolo meseriaşii, sunt in cluburi de onoare
De ei ţara au nevoe, a lor sfat e in vigoare.

La Paris sau la Viena, in trăsură elegantă
Când vezi doi ce stau la vorbă, discutând mereu in şoptă,
După haine după ifos ai crede că's cuconaşi
Profesori, avocaţi sau medici, dar ei sunt meseriaşi.

Au eşit şi ei la aer, ajunge o zi de muncă
A munci cu trup şi minte, asta nu este o glumă
Dar şi ei au o plăcere, a trăi in a lor ţară
Meseria e iubită şi devisa lor egală.

De priviţi a noastră ţară, nu'i nimic infloritor
Mai pre sus e politica, crescênd mereu pe culori,
Chiar acei ce au in mână, meşteşug brăţe de aur
Sunt atraşi de magnetismul, acestui avid balaur.

Venind timpul de alegeri sunt chemaţi şi ei ca alţii
Aşi da votu'n conştiinţă, fără alte prejudiţii
Ei nu pot fiind constrânşi de vechii politiciani
Ce incumbă, ce inşală cumpărând votul cu bani.

Ne promit cerul cu stele, că toate vor fi a lor
Apoi căpătându-şi votul, nu le mai intre'n favor
Când ajung sus la tribună, la cameră şi la senat
Uit ori ce promisiune şi chiar al ţerei mandat.

Aşa dar videţi cu ochii cum lucrurile se pitrec
Trece zi cu zi şi ani, cu ei griji, nevoi se 'nec
Fără ca voi ce aveţi putrea, indoită pot să zic
Acestei ţeri să'i daţi o soartă şi un bine cât de mic

Aţi lasat s'o esploateze, străinii de ori ce soi
Ce au luat şi ce au papat, nu mai vedeţi inapoi
Aţi crezut că pe acei oameni, aleşi a fi mandatari
Vor susţinea interesul bieţilor meşteşugari?

Aceasta din gând să vă iasă, ce sameni aceia creşte
Şi pot zice tot deauna mai bun rar se nimereşte,
Vedeţi că de vr'o câţi va ani câţi deputaţi am avut
Medici profesori şi alţii, de ce interes ne sunt?

Au susţinut industria? făcut'a scoli de meserie?
Nu! când era vorba de scoli, n'avea cine să susţie
Căci medicul deputat, sau deputatul profesor
Nau susţinut alta, de cât interesul breslei lor.

Vedeţi dar ce'nşălăciune de idei fără interes
V'a predominat conştiinţa, pănă aprópe de acces
Cred dar că a sosit timpul, să vă strângeţi grup cu grup
Şi la un loc constituiţi să formaţi un singur trup.

Puneţi mână de la mână, un organ să se compue
Unde lesne a lui voce la un loc să vă adune,
Tot prin el aveţi puterea să cereţi ce vă lipseşte
Vă maiser vă chiar ca armă, atunci când vă amăgeşte.

Lasaţi luxul fantasia, şi tot răul din nascare
Imitaţi pe musafirul ce 'n ţară face parale
Nu vă credeţi oameni de geniu şi in gând a fi tot mari
Căci atunci nu veţi ajunge a invinge pe cei tari.

Luptaţi pentru un principiu o idee s'aveţi toţi
Politica să lipsască şi interesul cel de hoţi
Căutaţi prin ori ce mijloc acei toţi cu meserie
Ce nevoia azi îi face cu ea să nu se intreţie.

Să se adune şi să lupte, sub un steag meseriaş
Ce'n curând in astă ţară va ajunge un uriaş
Nu mai staţi in amorţire, ciocanele v'au rugenit
Vă sculaţi cât mai in grabă, căci străinii va 'ntrecut.

Râdicaţi stindardul vostru să lucéscă azi la sóre
Şi'n prejurul lui la luptă, videţi cum străinul móre
Apoi lupta câştigată, s'o lasaţi ca moştenire
Fiii voştri să nu invete alta de cât meserie.

Iaşi 1891 April.

De la Nicolina.

O SCRISOARE DESCHISA

Adresată d-lui Panu

Am fost cel mai infocat aderent al grupului radical, şi după mai multe discuţiuni avute cu unanimitatea dintre meseriaşi şi comercianţi din Iaşi, pentru următoarele motive, m'am decis a mă retrage din grupul ce dirijaţi.

Imi amintesc că in timpul opositiunei unite pe când luptai alăturea cu liberalii in contra străinilor şi mai cu samă a Regelui, cari esploatează ţara intr'un mod neomenos, lăsând saraci lipiţi pământului pe toţi locuitorii, mai cu samă pe muncitorii atât cei de la ţară cât şi cei de la oraş. In acel timp te bucurai de multă popularitate in Iaşi, după cum ai constatat singur când te ai ales deputat.

Ei bine, trebue să ştii că astăzi clasa muncitoare mai cu osebire meseriaşii, recunosc in d-ta un om foarte periculos pentru naţionalitate şi plin de şărlătănie.

Căci cine se mai poate indoi un moment când s'a văzut că unii representanţi ai naţiunei sau rîdicat in cameră cu cestiuni care au putut fi folositoare nouĕ meseriaşilor şi comercianţilor români, fie că unia o fac pentru interes personal, fie că unia o fac de la sinceritate, cu toate aceste găsindu-se incă inimi devotate pentru naţiune, ar fi devenit o afacere serioasă in folosul ţerei intrezi şi in special a naţiunei.

Insă cea mai mare mirare a noastră a fost când am vĕzut că, mai mulţi representanţi sau rîdicat in cameră in diferite rînduri cu interpelări in contra invasiunei evreilor şi d-ta care cunoşti foarte bine starea oraşului

nostru şi a tuturor comercianţilor şi meseriaşilor români din Moldova, cari astăzi nu'şi mai pot câştiga existenţa din causa evreilor cari ne-a luat totul din mână, şi d-ta cari vii la fie-care alegeri prin Iaşi şi alergi din casă in casă pe la cetăţenii români cerşindule voturile, in loc de a susţinea prin organul d-tale o chestiune care poate fi in folosul naţiunei, din contra o combaţi din răsputeri apărînd interesele jidovismului.

Aceasta o face numai nişte oameni mişei, laşi, infami şi trădători ai naţionalităţei, cari caută a face o speculă din interesul general al ţerei şi cari recurg la ori ce mijloace neomenoase şi mizerabile, numai spre a putea trăi intr'un mod mai lesnicios.

Sunt o sumă de oameni cari'ţi cunosc toate faptele d-tale, cum ţi-ai pitrecut viaţa mai mult cu jidauce tăvălindu-te prin toate crâşmele jidoveşti şi nu se indoesc că nu eşti jidovit până in suflet, toate interesile ţi le faci numai cu jidanii; iar când vine timpul alegerilor, simţeşti nevoia de a te gudura pe lângă români.

Fii sigur dar, că după cum ai avut o primire de cetăţeni la gară in timpul opositiunei unite ce ţ'a făcut multă onoare, vei mai fi primit odată, insă acea primire îţi va face mare neonoare, căci vei fi şuerat, teohăit şi huiduit, şi in timpul alegerilor la intruniri te vor trimite să te aleagă jidanii deputat, ale căror interese le aperi prin coloanele ziarului d-tale.

DIN ŢARA

Ministrul domeniilor a dispus admiterea ca bursieri la scoala mixtă *Zosima* de la Striharet, pentru 11 băeţi şi 8 fete.

Se spune că o convocare a corpurilor legiuitoare, va avea loc pentru ziua de 15 Octombrie, ca să se poată discuta legile administrative şi legea invăţământului.

In urma alegerii de deputat a d-lui Gheorghe Apostoleanu la Putna, e vorba şi despre numirea sa ca ministru de justiţie, departament pe care in ţine ad-interim d. G. Vernescu ministru de finanţe.

A ieşit de sub tipar o lucrare interesantă cu titlul: „Scoala poporală şi chestiunea socială," de d. Ioan Dima Pătraşcu.

D. Poni, ministrul instrucţiunei publice, a luat dispositiunea ca toate absolventele claselor normale din Asilul Elena Doamna se fie numite invăţătoare.

D. Th. Burada, cercetând arhivele româneşti de la Chişinău, a dat peste urmele existenţei unui teatru românesc, bine organisat, intre ani 1804—1812, in Moldova.

Câte asemenea fapte ale trecutului nostru zac uitate din causa indiferenţei acelor cari ar putea să facă ceva pentru scoaterea lor la lumină!

Ministru de răsboiu a cerut un raport amănunţit asupra mersului procesului V. Cojocaru, soldatul condamnat la muncă silnică pe viaţă, pentru că a bătut pe un sub-locot. pe care l'a prins la femeea sa.

Cestiunea distribuţiunei apei in capitală va veni in discuţia consiliului comunal in prima şedinţă.

S'a ţinut la prefectura jud. Botoşani concursul pentru trimiterea câtor va tineri la scoala de agricultură de la Armăşeşti, „Iordache Zosima". Au reuşit la concurs tinerii: Postelnicu, trimis din comuna flămânzi, Obreja din comona Sulita şi Sireteanu din comuna Fîntînele. Tinerii au şi pleaat la scoală pentru a lua parte la inceperea cursurilor.

De la 8 Septembrie vor cânta in Bucureşti muzicele militare, la şosea şi la grădina Cişmegiu, de la oarele 2 la 6 după amează.

Două canoniere ruseşti se află in momentul de faţă la Constanţa.

Asemenea se mai află şi vasul de răsboiu englez „Cocatrice" comandat de d. căpitan de corabie colonel Crown.

La comuna Preasna nouă, d. Prim-procuror Sfetescu a descoperit o mulţime de neregularităţi cu impărţirea pământului la ţerani.

Ancheta va urma la ministerul Domeniclor.

Proectele d-lui Poni, vor fi trimese deputaţilor şi senatorilor, spre a le studia in timpul vacanţiei, ca astfel să poată fi preparaţi la deschiderea corpurilor legiuitoare.

Ministrul instrucţiunei publice, au luat următoarea decisiune:

Copiii de clasele primare urbane şi rurale pe cât timp sunt in vârstă de scoală primare obligatoare, conform art. 34 din legea instrucţtunei, nu vor putea fi eliminaţi din şcoală chiar dacă vor fi repetenţi unul sau mai mulţi ani in aceiaşi clasă.

Numirea d-lui Alexandru Macedonsky ca director al imprimeriei şi Monitorului Oficial este mai mult ca sigură.

Pe mormântul poetului Mihail Eminescu s'a aşezat la Bellu, un monument masiv de piatră. Pe faţada pietrei este incrustat un mare medalion de metal al poetului, esecutat de sculptorul Georgescu.

Duminică 8 curent, societatea „Bucur" de ajutor reciproc a roitorilor români din Bucureşti, va serba a şeptea aniversare a sa, printr'o petrecere câmpenească in grădina Trocadero de la Filaret. Societarii vor pleca de la locul societăţii cu drapel şi muzică.

FOAMETEA IN RUSIA

Lipsa de pâne e mai inspăimântătoare in guvernământul Orel. Populaţia decimată deja de tifosul foamei, ajunge zilnic la lupte şi vărsări de singe pentru o bucată de pâne. Indată ce se svoneşte de sosirea unui car cu pâine de sacară şi cu sare, sute de flămânzi aleargă înainte pe câmp, il opresc, il incunjoară şi cu toate că carul e aparat de soldaţi îl jăfuesc de tot ce conţine.

De obiceiu in momentul acela au loc incăerările.

Fie-care vrea el intăi să'şi astâmpere foamea nebună şi pretinde să ia atâta pâine cât poate să ducă. Cei cari au remas fără un codru, aleargă după cei cu sacii plini şi cuţitele care trebueau să servească la tăerea pâinei se incrucişează şi se ineacă în sânge. Adesea rămân mai mulţi morţi pe câmp.

Comitetele de ajutoare cari sau format in diferite oraşe şi sate, sunt foarte prost organisate. Comitetele indreaptă carele cu pâine in direcţii falşe şi prin asta se intârzie foarte mult ajutorarea.

Comitetele inspircte de d. Pobjedonosceff, procurorul Sinodului şi consistătoare numai din membri ai sinodului, se ocup in prima linie numai de monastiri şi de clerul dejos. Când popii au d'ajuns, atunci pot să lase ceva şi celorlalţi oameni flămânzi.

*

De când a isbucnit foametea, temniţele sunt pline de ţărani şi muncitori de la oraşe. Dânşi comit delicte numai in scopul de a fi duşi in inchisoare unde să li se dea o bucată de pâine ca să nu moară de foame. Alţii—oameni cinstiţi până acum,—se dedau la tâlhării mari formându-se in bande cari pătrund ziua 'n ameaza mare în casele proprietarilor şi arendaşilor spre a le prăda.

La Elisavetgrad numărul inchişilor s'a urcat la 70 la sută din cifra populaţiei. La Nijni-Nowgorod s'au infiinţat barace, intocmai ca aresturile chinezeşti, unde să adăpostesc arestanţii, de oare ce prin temniţe nu mai incap.

(Universul)

Anunciuri

O persoană onorabilă doreşte a ocupa un post de contabil la vre o moşie. D-nii proprietari sau posesori de moşii, cari ar avea necesitate de o aseminea persoană, sunt rugaţi să binevoiască a se adresa la redacţiunea acestui ziar.

A. MARINO

Str. Spitalul Paşcanu No. 26.

Primeşte ori ce lucrari de tinichigié şi văpsătorie. Lucrează cu cea mai mare acurateţă şi cu preţ moderat.

GH. MARINO

CISMAR

Str. Baston No. 15

Maistru absolvent al scoalei de meserie din 1875. Confecţionează tot felul de cisme.

Iaşi—Tipografia „Fulgerul" (D. Gheorghiu).